

O P I S
do inwentaryzacji szaty roślinnej
usytuowanej wzdłuż projektowanego kabla koordynacyjnego
przy ul. Stryjeńskich w Warszawie
(na odc. ul. Belgradzka – ul. Przy Bażantarni)

1. Podstawa opracowania

Inwentaryzację zieleni opracowano na zlecenie Zarządu Dróg Miejskich w Warszawie - w ramach realizacji umowy zawartej z p. ***Teresą Rogalską*** >>*eRTe*<<***Projektowanie dróg i mostów, audyt***. Jest on częścią dokumentacji kompleksowej przygotowanej w związku z budową sygnalizacji świetlnej.

Podstawę sporządzenia projektu stanowią:

- plan sytuacyjno-wysokościowy w skali 1:500,
- inwentaryzacja własna istniejącej szaty roślinnej wzdłuż projektowanego kabla
- geometria rozwiązania drogowego skrzyżowania ul. Stryjeńskich z ul. Przy Bażantarni,
- protokół z narady koordynacyjnej w sprawie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu.

2. Stan istniejący

Na terenie opracowania, wzdłuż projektowanego kabla koordynacyjnego występują rzędowe nasadzenia jarzębu szwedzkiego – po południowej stronie ulicy Stryjeńskich oraz w rejonie skrzyżowania ulicy Stryjeńskich z ulicą Przy Bażantarni, a także pojedyncze egzemplarze gruszy pospolitej, klonu jesionolistnego (skrzyżowanie jw.), klonu pospolitego (parking w rejonie ul. Belgradzkiej), lipy drobnolistnej (parking jw.), brzozy brodawkowatej (parking jw.) Są to drzewa w różnym wieku – od kilkuletnich młodych nasadzeń do egzemplarzy dwudziestoparoletnich. Posiadają korony charakterystyczne dla gatunku, o średnicy od ok. 1m do 5m (klon jesionolistny – 15 m), z niewielką ilością suszu. Pnie jarzębów często pochylone, z licznymi zranieniami i widoczną martwicą drewna, zwłaszcza w strefie odziomkowej. Kilka młodych egzemplarzy jarzębów nosi oznaki zasychania, dwa – obumarły.

Nie stwierdzono występowania pomników przyrody ani gniazd.

Szczegółowe dane dotyczące istniejących drzew zawiera wykaz inwentaryzacyjny.

3. Zabezpieczenie istniejącego zadrzewienia

Projektowany kabel do koordynacji sygnalizacji świetlnej przebiegać będzie w odległości ok. 1,5 m od linii drzew, na głębokości ok. 1,5 m.

Planuje się ułożenie go metodą przecisku, montaż infrastruktury liniowej zaleca się wykonywać poniżej poziomu występowania korzeni, aby nie dopuścić do ich uszkodzenia. Punkty zagłębiania przecisku zaleca się lokalizować poza zasięgiem systemu korzeniowego (**poza obrębem rzutu zarysu koron**), najlepiej w sąsiedztwie drzew o najmniejszym zasięgu koron, tak aby drążony otwór nie przechodził bezpośrednio pod osią drzewa.

Drzewa zagrożone uszkodzeniem w trakcie prowadzenia robót przeznaczono do zabezpieczenia.

Należy zwrócić szczególną uwagę, by w obrębie korzeni i koron nie składować żadnych materiałów budowlanych i ciężkich elementów konstrukcyjnych ani też przymy ziemi. Nie wolno również instalować żadnych maszyn budowlanych, przede wszystkim betoniarek, ani też manewrować ciężkim sprzętem w pobliżu drzew. Należy unikać wylewania wody z oczyszczania terenu prac w obrębie strefy korzeniowej drzew oraz zaniechać zagęszczania gruntu, a także podnoszenia lub obniżenia poziomu terenu.

W obrębie prowadzenia robót drzewa muszą być zabezpieczone przed uszkodzeniami, do których mogą przyczynić się zarówno pracownicy jak i sprzęt. Odległość zagrożenia od stycznej do korony drzewa nie powinna być mniejsza niż 1 metr. Tam, gdzie to możliwe należy w tej odległości wydzielić z terenu budowy przestrzeń za pomocą ogrodzenia ochronnego wysokości minimum 1,2 m. Ogrodzenie winno być zbudowane z pionowych i poziomych – drewnianych lub metalowych – dobrze zespolonych ram, podpartych punktowo, z przymocowaną do nich siatką metalową lub innym materiałem. Możliwe jest również zastosowanie ażurowych lub pełnych paneli tymczasowego ogrodzenia budowlanego, wspartych na ustawionej na gruncie stopie betonowej. Konieczne jest wyraźne oznakowanie stref ochronnych drzew tablicami informacyjnymi zawierającymi niezbędne informacje, np. „Strefa ochronna drzew. Nie wchodzić. Nie przestawiać ogrodzenia. Nie składować materiałów.” Drzewa rosnące w szpalerze lub grupie sugeruje się wygrodzić jednym ogrodzeniem.

W przypadku pojedynczych egzemplarzy, dla których nie ma możliwości wyznaczenia strefy ochronnej, pnie drzew winny zostać wysoko oszalowane odpowiednimi materiałami, by wykluczyć ich uszkodzenie (tkanina jutowa, maty słomiane, a także szczelne odeskowanie deskami grubości minimum 20 mm – tam, gdzie jest to możliwe). W przypadku odeskowania najkorzystniejszym rozwiązaniem jest uprzednie „zaizolowanie” pnia matami słomianymi. Zabrania się stosowania do tego celu folii bąbelkowej lub innych

materiałów nie przepuszczających powietrza. Zabezpieczenie winno sięgać do wysokości osadzenia pierwszych gałęzi lub minimum do wysokości 1,7 m, dolna część desek powinna opierać się na podłożu (nie na pniu czy nabiegach korzeniowych), oszalowanie należy opasać minimum trzema stalowymi lub aluminiowymi opaskami, założonymi w odległości 40-60 cm. Zabrania się używania do tego celu gwoździ i innych materiałów, które mogłyby uszkodzić pień drzewa. Dodatkowo grunt w zasięgu strefy korzeniowej należy wyściółkować warstwą wiórów drzewnych o miąższości 15 cm.

Pod żadnym pozorem nie wolno przycinać żywych gałęzi drzew. Nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani podkrzesywać koron drzew.

Roboty ziemne związane z zagłębianiem przecisku czy ustawianiem obrzeży należy wykonywać wyłącznie ręcznie.

W przypadku odsłonięcia korzeni podczas prowadzenia robót niedopuszczalne jest przycinanie korzeni o średnicy większej niż 2 cm. Niezbędne cięcia korzeni o średnicy mniejszej niż 2 cm należy wykonać w sposób fachowy, na czysto, prostopadle do osi korzenia. Nie należy stosować środków zabezpieczających miejsca cięcia korzeni. Korzenie o średnicy większej niż 2 cm należy wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem.

Prace ziemne w obrębie strefy korzeniowej nie powinny trwać dłużej niż 2 tygodnie (przy pochmurnej i deszczowej pogodzie dopuszczalne jest ich wydłużenie do 3 tygodni). Odsłonięte korzenie należy przykryć nawilżanymi matami słomianymi celem przeciwdziałania ich wysychaniu lub przemarzaniu. Najkorzystniej jest planować wykonywanie prac ziemnych poza okresem wegetacji (od września do marca).

Do zasypywania korzeni należy wykorzystać wyłącznie ziemię urodzajną lub kompost. W trakcie zasypywania ziemia powinna być zraszana, celem poprawienia przylegania gruntu do powierzchni korzeni.

Po zakończeniu robót, w obrębie koron wskazanych w wykazie drzew należy wykonać cięcia pielęgnacyjne (usuwanie suszu).

Wszystkie czynności należy wykonywać zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zaleca się, aby prace budowlane w zasięgu adaptowanej zieleni prowadzone były przy udziale inspektora nadzoru terenów zieleni, odpowiadającego za sposób zabezpieczenia drzewostanu i systemów korzeniowych drzew oraz prowadzenie ww. prac zgodnie ze sztuką ogrodniczą.

Zaleca się, aby wszelkie prace w otoczeniu drzew, związane z pielęgnacją czy zabezpieczaniem drzew na czas budowy, powierzyć specjalistycznej firmie ogrodniczej.

Po zakończeniu robót należy zdemonstrować wszelkie zabezpieczenia. Zaleca się ponadto dokładne podlanie wszystkich drzew, które były narażone na przesuszenie (zabezpieczonych na czas budowy).

Na inwestorze spoczywa obowiązek odtworzenia wszystkich uszkodzonych podczas prowadzenia robót trawników, zgodnie ze sposobem i kolejnością prac przedstawionych poniżej:

- zdjęcie nadkładów ziemi wraz z darnią i wszystkimi zanieczyszczeniami typu: gruz, szkło, kamienie, metale – od 5 do 30 cm nad krawężnikiem oraz na głębokość 7 cm poniżej poziomu krawężnika lub/i 5 cm poniżej poziomu otaczającego gruntu – dotyczy to terenów znajdujących się poza zasięgiem rzutów koron drzew;
- usunięcie darni w przypadku braku nadkładów ziemi;
- wywóz nadmiaru ziemi;
- ręczne lub mechaniczne przekopanie gruntu na głębokość 15-25 cm poza zasięgiem rzutów koron drzew;
- ręczne przekopanie gruntu pod koronami drzew na głębokość 5-15 cm (po stwierdzeniu występowania korzeni w płytszych warstwach gleby nie należy przekopywać terenu);
- usunięcie z przekopanej gleby kamieni, gruzu, szkła, metalu i innych zanieczyszczeń oraz kłaczy i korzeni chwastów;
- wywóz zanieczyszczeń;
- dowóz i równomierne rozłożenie ziemi urodzajnej warstwą grubości 5 cm na całej powierzchni;
- wyrównanie i zawałowanie powierzchni z zastrzeżeniem, że docelowy poziom gruntu powinien być:
 - obniżony o 2-3 cm poniżej krawężników i obrzeży (należy przewidzieć zebranie i wywóz nadmiaru ziemi),
 - równy z poziomem przylegającego gruntu;
- wysianie mieszanki traw w ilości 25g/m²

W okresie kiełkowania, tj. 10-14 dni od wysiewu, trawnik należy systematycznie podlewać – strumień wody nie powinien być zbyt intensywny aby nie doszło do wymycia nasion. Trawniki powinny być pielęgnowane co najmniej do czasu równomiernego wejścia trawy na wysokość 10 cm i jednokrotnego jej skoszenia ręczną kosiarką na wysokość 4-5 cm.

Po zakończeniu prac teren powinien zostać odebrany przez przedstawiciela ZZW. Do tego czasu inwestor zobowiązany jest do naprawiania szkód wyrządzonych przez osoby trzecie, takich jak rozkopanie czy rozjeżdżenie trawnika.